

صحيفة الحسن عليه السلام

[195] و معاوية با من در مورد حقى منازعه مى كند كه آن براى من است، و براى صلاح امت قطع فتنه و آشوب آن را رها كردم، و شما با من بيعت كرده بوديد كه با هر كه صلح كنم صلح و با هر كه بجنگم بجنگيد، به اين عقيدة رسيده ام كه با معاوية سازش كنم و خط جنگ بين خود و او را پايان دهم، و با او بيعت نمودم و ديدم كه جلوگیری از خونريزی بهتر از ريختن آن است، و قصدم از اين كار صلاح و بقای شماست، (و شايد اين امر آزمائشی برای ما بوده و تا زمان اندكى آنان را بهره مند سازد). (30) خطبه آن حضرت در فضیلت پدرش بعد از آنكه صلح كرد روايت شده: بعد از آنكه امام صلح كرد معاوية از ايشان خواست كه خطبه اى بخواند، امام امتناع كرد، او را سوگند داد كه عمل نمايد، برای امام جایگاهی ترتیب دادند، امام بر آن قرار گرفت و فرمود: سپاس خدائی را سزااست كه در فرمانروائيش يگانه، و در پروردگارش تنهاست، پادشاهى را به هر كه خواهد بدهد، و از هر كه خواهد مى گيرد، و سپاس خدائی را سزااست كه مؤمنان را به ما گرامى
